

I N D E X
R E R V M E T V E R B O R V M
H O C P R I M O V O L V M I N E
C O N T E N T O R V M C O P I O S I S S I M V S .

*Primus numerus paginam, secundus columnam, tertius marginalem
eiusdem columnae numerum indicat.*

A

B B A S I C. sibi contrarius arguitur. 240.1.29
Abbatēs in sua Ecclesia non praecedunt Capitulum cathedrale. 364.2.68
A b l a t i u s absolutus importat conditionem, sine qua non habet locum dispositio. 142.2.30
A b s e n t i a licentiam non sufficit petere, sed & obtinere. 461.2.29
Illa expressè concedenda est. 462.1.32
A b s o l u e r e ad cautelam an possit delegatus, & quomodo praestanda ista absolutio cum cautione sola de stando iuri. 300.1.107
An possit superior visis actis. ibid.2.109. & 110
A b s o l u e r e potest iudex ad quem, confitito de contumacia iudicis à quo. ibid.111
A b s o l u t i o generalis non suffragatur violatoribus Ecclesiasticae libertatis. 61.2.280
Excommunicati, nec consequenter, nec antea denter est necessaria ad tollendam violentiam, nec in aliquo est impedimentum eius negatio. 97.1.162
Quando data dicatur cum effectu, & an per Procuratorem, aut litteras sufficiat, & an censuræ aliter quam per absolutioem tolli possint. 116.2.44
Ad reincidentiam dari potest ad tempus. ib. & 43
A b s o l u t i o & relaxatio ad cautelam fieri potest in omni sententia censuræ. 294.1.52
A b s o l u t i o censurarum non suspenditur per appellationem. 295.2.66. & 67
A b s o l u t i o & excommunicatio pari passu ambulant. 296.1.69. & 70.
A b s o l u t i o ab excommunicatione, qua consequuntur alimenta animæ, non suspenditur per appellationem. 299.2.101
A suspensione & interdicto, non suspenditur per appellationem. ibid.102
Praestita cautione non est differenda per appellationem. ibi.103. & 104 extenditur 105
A b excommunicatione delegata non suspenditur. 301.2.118
per Absolutionem ab excommunicatione magis consulitur aduersario cautione praestita. 296.1.68
Per eam habilitatur quis ad alimenta animæ, quibus erat priuatus. 297.2.84
Illam alteri potest committere iudex Ecclesiasticus. 301.1.117
ad Absolutionem non debet procedere superior

nisi visis actis. 377.2.38
A b s o l u t u s ad reincidentiam virtute prouisionis de *ruogo*, per sexaginta dies, si intra illos decretum violentiæ detur, an illis transactis absolutioe egeat. 116.2.46
Si violentiam adefse ob non delatam appellationem declaratur intra illud tempus, noua absolutioe indiget. 117.1.47
A b s o l u t u s per 60. dies virtute querelæ laicorum, an si vim fieri intra illos sit decretum, termino transacto, noua absolutioe indiget. ibid.49
A b s o l u t u s per tempus ad reincidentiam, si intra illud soluere non potuit, an eo transacto incidat in censuras. ibid.50
A b u s u s notorius quis. 35.1.117
de *Accessorijs* idem est iudicium quod de principali, etiam in iis quæ sunt stricti iuris. 331.1.117
A c c u m u l a t i o processuum quando locum habeat, remissiuè. 228.1.192
A c q u i r e r e i u s, & acquisitum conseruare differunt. 33.2.120
Acquiri quod potest priuilegio, potest etiam consuetudine immemorali. 35.2.130
A c t a faciunt rem notoriam, & quod ex eorum inspectione apparet, dicitur notorie constare. 90.2.101
Q uæ presentata non fuere coram Ecclesiastico iudice, etiam appellationis iustificationi necessaria, ad violentiæ remedium nihil profunt, nec in Senatu admittuntur. 93.1.120
Coram iudice à quo non visa non profunt coram iudice ad quem, ad iustificandam appellationem ab interlocutoria, & cur. ibid.121
Noua quando presentari debeant coram iudice Ecclesiastico ad effectum reponendi suum grauamen, & adherendi interiectæ appellationi, & traducendi ad Senatum eadem acta. ibid.123
A c t a omnia & integra sunt necessaria. 118.1.1.2. & 4
Praesumuntur transportata quando non docetur de contrario. ibid.2.9
A c t a intitulata à Notario, *Copia annuum altorum*, praesumuntur integra. 119.1.11
Etiam si ex lectura processuum appareat aliquid deficere. ibid.12
F a c t a coram vno iudice, fidem faciunt coram alio, si sit successores in eodem tribunali. 146.2.73
F a c t a in vno iudicio in casibus quibus probant in alio, intelligi debet, si reproducatur. ibid.74
G e s t a coram vno arbitro probant coram successore, T t 4 fore,

Index Rerum,

fore, in quem partes compromiserunt, quando acta sunt publica, & actum respiciunt. *ibid.* 76
Acta per iudicem appellationis ab interlocutoria nulla sunt, reuocata interlocutoria vigore decreti Senatus, & iudex à quo rectè procedit in causa. 166.1.88
 Limita, si repositio facta sit ante iriminationem inhibitionis, & cur. *ibid.* 89. & 90
Acta recurfa pendente ad Regem, fuissent nulla, siue Senatus, siue superior Ecclesiasticus responderet, quod tamen nec auditur, nec practicum est, sed pender à determinatione articuli violentiæ. 182.2.32
Acta integra facta à iudice Ecclesiastico, sunt de essentia recursus regij, vt vis possit detegi. 190. 2.12
Acta noua apparentia faciunt variare fidem Notarij contrarium asserentis, & si est laicus, punitur à Senatu. 196.2.57
Acta iudicij tanquam publica & communia vtrique parti edi debent, vt se defendat. 211.2.60
 Quando gratis transportanda sunt ad superiorem, & quando non. *ibid.* 391.1.112
 asserenti Acta esse diminuta, & dismembrata, prouiso de aucto dimittimus dicta conceditur in Senatu. 118.2.7
Acta non esse integra, sed diminuta asserenti incumbit onus probandi. 119.1.10
 Ea omnia transportare in causa appellationis, siue à diffinitiuâ, siue ab interlocutoria, quis teneatur, remissiuè. *ibid.* 2.17
Actorum partem transportare non sufficit. 118.2.3
 Eorum reproductio non requiritur coram iudice subrogato, seu successore, sed visio dumtaxat ipsorum actorum. 146.2.75
Actus non visis, vel eius non integris, sed diminutis, sententiam ferre, idem est. 193.2.19
 his ad Principem exportatis per viam recursus, iudex Ecclesiasticus tenetur superfedere ex vrbaniate. 378.1.44
Actio personalis limitatur, non extenditur ad capturam. 270.1.68. & 147
Actio contra depositarium vt sequestrum qua. 479.1.78.
Actiones spirituales qua. 358.2.3
Actor & reus æquiparantur in iudicij. 216.1.105
 Debent legitime comparere in quolibet iudicio. 311.1.61
 An audiantur allegantes contraria & diuersa. 346.2.68.
Actus præsumitur perfectus, si aliud è conuerso non appareat. 118.2.8
 Non attribuitur gerenti, sed mandanti, & ordinanti. 153.2.17
 Iure reprobatus, & à iure iudici non permittitur, non potest apponi conditionaliter in decreto regio. 157.2.3
Extraiudicialis licet per 10. dies per appellationem non reuocetur, reuocatur per viam recursus & querelæ, quoadcunque constiterit de eius iniquitate. 192.2.29
 Nunquam transit in rem iudicatam. *ibid.* 30
 Non recipit appellationem. 359.2.13
Conditionalis retrahitur purificata conditione, ac si ab initio purus fuisset. 239.1.23
Actus mercantiæ quot requirantur, vt quis dicatur mercator, remissiuè. 361.1.23
Actus iudicialis est interloqui, non extraiudicialis. 419.2.89
 Extraiudicialis non recipit appellationem, nec

causar attentatum. 406.2.1
 Est beneficiorum prouisio, & collatio, sui primuâ naturâ attentâ. 407.1.2
 Nunquam transit in rem iudicatam. 409.1.21
 Non interrumpit præscriptionem. 447.2.289
 Non recipit appellationem suspensiuâ. 451.2.13
 Negatiuus secum trahit executionem. 462.2.33
 Contra legem prohibentem est nullus ipso iure. 470.2.6
 Tendens ad fauorem alicuius intelligitur parte opponente. 497.2.75
Actus determinatio vbi non apparet regular à consuetudine. 34.1.121. & 130.2.23
 per Actum extraiudicalem nec beneficium nec res dicitur litigiosa. 412.2.46
Actus extraiudiciales vbiq; geri possunt, iudiciales non nisi intra territorium. 125.1.5
 Duo quando ita se habent vt vbius veniat in executionem alterius, si non potest appellari à primo, nec à secundo poterit. 153.2.15. & 247.2.7
 Secundus alterum produens ad effectum, non est qui grauat, sed primus. *ibid.* 8
 Qui fieri possunt extra iurisdictionem, dicecelsim, seu provinciam, remissiuè. 410.2.31
 Extraiudiciales nunquam transeunt in rem iudicatam, ex quo in eis iudicatum deficit. 411. 2.42
 Consecutiu non causant attentatum. 432.2.166
 Iurisdictionales incidentes in electionibus ad Episcopum tantum pertinent. 441.1.230
 Nisi consuetudine illud simul adquisierit Capitulum. *ibid.* 231
 Voluntariæ iurisdictionis per cõparitionem contradictoris efficiuntur iurisdictionis contentiose. 454.1.32
 Qui licet geri possunt lite pendente, possunt & post appellationem. 475.2.45
Actus extraiudiciales potest iudex vel executor celebrare iudicialiter, si vult. 411.1.37
 in Actibus extraiudicialibus non dicitur lis introducta. 412.2.45
Aditus ad Regem, v. *Recurfus ad Regem.*
Administratores condemnati non exhibens rem illius, in quem executio est facienda, omni iuris rigore compellitur. 480.2.93
Aduocatus Principis iurisdictione tollitur. 184.1.42
Aduocatus an possit incarcerationi pro debito ciuili. 262.1.74. & 75
 De Doctore, qui nec legit, nec aduocacionis officium exercet, quid. *ibid.* 76. & 77
Aduocatorum error in interponendis appellationibus. 237.1.14. & 6
 Quo genere decreti tunc vtatur Senatus. *ibid.* 2
Edificium post nuntiationem, & præceptum iudicis, reuocatur eodem priuilegio, quo attentata pendente appellatione. 393.2.4
Edictum prohibens appellationem in possessorio, intelligitur etiam vbi permilla erat aliàs. 434. 10.184
Æquales in dignitate in proprio territorio sibi inuicem præferuntur. 364.1.59
Æquiparatorum idem est ius, vbi militat eadem ratio. 294.2.16
Æquitas prætextu plerumque errati. 83.1.17
Agens ad debitum, conditione non impleta, & succumbens, poterit illâ impleta iterum agere. 190.2.8
 Sine interesse agens non auditur, nec à reiectione appellat. 350.2.99
 Agere

& Verborum.

Agere impropiè dicitur qui exceptione vitur. 341.1.15
Alienationis immobilium prohibitio, & mobilium permissio, si simul coniungantur, prohibitio ad se trahit permissioem. 320.2.28
Alimento spirituali priuari quantum noceat. 298. 2.93
 Alimenta spiritualia vitam directò conferunt, non ita corporalia. 297.2.85. & 86
 Alimentorum sententia non suspenditur per appellationem. 297.2.83
Analogum per se sumptum stat pro significato posteriori. 305.1.3
Animarum cura nunquam continet periculum. 433. 1.172
Annus ad ordines suscipiendos à quo tempore currere incipiat. 462.2.35. & 36
Appellabilitas pendet ab eo, quod principaliter agitur, non ab accessorio. 330.2.112
 Appellandi tempus ex quo currat. 164.1.71
 ad Appellandum inspicitur qualitas actus prioris, non secundi. 248.2.16
 Appellans sicut in multis casibus potest tacitè renuntiare appellationi, ita & eius Procurator, licet expressè non possit. 166.2.96. & 101
 Appellans à reiectione exceptionis, tenetur eum iustificare, & probare exceptionem iustificationis. 212.2.69
 A sententia interlocutoria vim diffinitiuâ habente, tenetur seruare formam c. cordi. de appell. in 6. sicut appellans à diffinitiuâ. 232.1. 228
 Absens si post viginti dies à tempore late sententia appellat, præsumitur esse intra decem. 243.2.60
 In extraiudicialibus debet omnino appellationem interponere intra 10. dies. 244.2.72
 A carceratione post decendum, debet allegare causam gtauaminis de præfenti, non de præterito. 249.1.12. & 282.1.237
 A reiectione non admittitur allegans contraria. 346.2.67
 Comparens coram inferiori, si protestetur dicto vel facto, non censetur renuntiare appellationi. *ibid.* 69
 Appellantiem illegitimè iudex excommunicare potest pro executione suæ sententia. 96.2.157
 Appellantes ab electione, opposentes contra personam electi, eligentis, vel eligendi, præ oculis habeant formam c. vt circa. de elect. in 6. 442. 1.237
 Appellare licet excommunicato, vt reo necessario in appellatione. 96.1.151
 Appellare licet à subdelegato delegati cum clausula, *appellatione postposita.* 134.2.50
 A repositione, vel delatione appellationis, quem admodum à repositione alicuius articuli. 152.1.1
 Non licet à iudice faciente id, quod præcisè faciendum compellitur. *ibid.* 2.5
 Licet à reuocatione interlocutoria mandata executioni, facta absque causa cognitione. 162.1.52
 Ab Episcopo excommunicante iudicem laicum nolentem præstare suum auxilium iniuste petitum, denegantè que censurarum absolutioem, & adire Senatam per viam violentia. 173.1.34. & 36
 Ab executione instrumenti iniuste denegata, & quem producat effectum. 174.1.45
 & quo decreti genere hoc casu vtatur Sena-

tus. *ibid.* 2.46
 Non licet de iure ciuili & regio ab interlocutoria, nisi à diffinitiuâ & diffinitiuâ vim habente, vel damnum irreparabile continente. 206. 1.7
 A citatione valida verbali, etiam iure ciuili. *ibid.* 2.9
 A citatione virtute rescripti emanata, sed citatus præcisè tenetur per se, vel per Procuratorem cõparere, suas exceptiones allegando. *ibid.* 10
 Licet à citatione verbali, vel ciuili peremptoria, qua dilaciones abbreviantur. 207.1.20
 A verbali facta ad locum non tutum. *ibid.* 2.21
 A citatione reali, vel captura, quando captus ducitur in locum suspectum & non tutum. *ibid.* 22
 A citatione verbali à non citando. *ibid.* 23
 A iudice non admittente legitimas exceptiones. 207.2.24
 A non admissa exceptione defectus mandati. 211.1.55
 Ab interlocutoria, qua declaratur, tutorem esse, vel non esse legitimum. *ibid.* 56
 A declaratione iudicis dicentis aliquem esse hæredem, vel non, cum beneficio inuentarij, aut sine eo. *ibid.* 57
 A sententia qua iudex incidenter declarat, testamentum, instrumentum, vel processum, vel actum nullum, & si principaliter declaratur, dicitur diffinitiuâ. *ibid.* 58
 A declaratione ordinarij declarantis in prouisione beneficij, seu capellanie proximioribus consanguineis conferendæ ex ipsa fundatione, non esse oppositorem propinquiorem, vel in eo non adesse qualitates requisitas à fundatore, eâ non delata, vim fieri Senatus regius declarat. *ibid.* 59
 An liceat à nominatione tutelæ, remissiuè. 212. 2.66
 Licet ab arbitris iuris. 215.1.95
 Appellare potest iudex recusatus à sententia arbitratorum, qua recusatus declaratur. *ibid.* 2.97
 Appellare licet à iudice dante copiam articulorum producendi testes. 220.2.144
 A denegata remissoria ad testes examinandos. *ibid.* 145
 Non licet à concessione remissoria ad examinandos testes in causis ciuilibus. *ibid.* 146
 Licet à tali concessione remissoria in causis criminalibus. *ibid.* 147
 Non licet à tali concessione remissoria in casibus, quibus iudex concedere potest, secus in casibus, quibus non potest. 221.1.148
 & quales isti sint, remissiuè. *ibid.* 149
 Licet ab admissione vel reiectione testium, & cur. *ibid.* 150. & 151
 Licet in omnibus casibus, in quibus iudex sua interlocutoria admittit testes post lapsum termini probatorij, vel testes inhabiles. *ibid.* 2. 153
 In possessoris, vel aliis causis, in quibus non datur appellatio ab admissione testium inhabilium, vel post terminum. *ibid.* 154
 A iudice non admittente exceptiones, vel repulsa contra personas testium, si essent admittendæ. *ibid.* 155
 A denegatione publicationis testium. 222.1.158
 A denegatione tacita, vel expressa. *ibid.* 160
 A denegatione copiarum processus publicati. *ibid.* 161

Index Rerum,

A receptione testium, & probationum post conclusionem causæ. *ibid.* 162
 A receptione testium facta post publicationem, non obstante partis oppositione. *ibid.*
 An liceat à iuramenti in litem delatione. *ibid.* 164
 Licet à delatione iuramenti delati parti de vtriusque consensu. 223.1.165
 Non licet ab eo quod quis procuravit fieri. *ibid.* 166
 Nec in relatione iuramenti, & sententia diffinitiva super ea lata, quando actor desert iuramentum reo, & reus recusans id iuramentum actori refert. *ibid.* 167
 Licet à delatione vel relatione iuramenti parti à parte delati, quando exceptiones legitime opponuntur ad non deferendum, seu referendum, & tamen compellitur deferre, vel referre. *ibid.* 2.168
 Ab actu, de quo non appellatur regulariter, allegando exceptiones legitimas ad illum actum ne deueniatur. *ibid.*
 A iuramenti delationis negatione, cum succedat in locum probationis. *ibid.* 169
 A iuramenti calumnie delatione. 224.1.170
 Non licet à præcepto iudicis de recognoscenda scriptura, nec appellationi non deferens iudex Ecclesiasticus vim facit. *ibid.* 171
 Licet ab intricacione processus, & præposteratione ordinis iudicialis. *ibid.* 172
 Ab interlocutoria super comparitione litterarum facienda, vel non. *ibid.* 2.177
 Non licet à pronuntiatione ortà discordiã inter duos iudices super iurisdictione si superior vel electi arbitri componunt. *ibid.* 178
 Aliud tamen in arbitris declarantibus super recusatione, remissiuè. *ibid.*
 Licet ab interlocutoria, qua quis admittitur ad cessationem bonorum in casibus quibus non debet, & qualis isti sint, remissiuè. 225.1.179
 Ab interlocutoria reuocatoria alterius. *ibid.* 180
 A decreto expeditionis executorialium sententiarum translata in rem iudicatam. breuiter ibi contradictio discutitur. *ibid.* 181
 A sententia multata, vel eius excessu, remissiuè. *ibid.* 2.182
 Ab interlocutoria annotationis bonorum. 227. 2.187
 Non licet à præcepto de agendo contra nominatum. 228.1.189
 Licet ab exactione totius debiti virtute præcepti inhibitorij facta. *ibid.* 191
 An liceat à cumulatione litium, & processuum. *ibid.* 192
 An à sententia permittentem appellationem in casu prohibito, remissiuè. *ibid.* 193
 An à reiectione, vel admissione appellationis, remissiuè. *ibid.* & 194
 Licet ab actu in quo non profertur sententia, & ex eo pars grauatur. *ibid.* 195
 A grauamine illato in non faciendo. *ibid.* 197
 An liceat à reuocatione interlocutoriarum, seu grauaminis, disputatur. 229.1.201
 Licet ab interlocutoria siue negatiua, siue affirmatiua, concurrentibus qualitatibus Concilij Trid. 230.1.212. & 213
 A reuocatoria interlocutoria grauaminis, quando ex tali reuocatoria oritur grauamen præiudiciale, non in ipso grauamine. *ibid.* 215. & 216
 A sententia negatiua super recusatione, secus ab

affirmatiua. *ibid.*
 A repositione seu reuocatoria iudicis non valentis reuocare. 230.2.218 & cur. *ibid.* 219
 Ab attentatis. 233.2.245
 Non licet non grauato. 238.1.9
 Mittens appellare à sententia intra decendum, non potest appellare à citatione ad videndum se declarari, & de nutitari. 248.1.12
 Appellare licet à repositione grauaminis denegata iniuste. *ibid.* 2.20. & 21
 A carceratione ex eadem causa, & ab eodem iudice non nisi semel licet. 281.2.230. & 231
 Non licet à relaxatione excommunicationis. 283.1.242
 Licet ab articulo præiudiciali causæ principali. *ibid.* 244
 A iudice procedente ordinariè, cum debeat procedere summarie, tanquam à processu inordinato. 312.1.71
 Item à iudice procedente summarie, aut executiuè, vbi ordinariè procedere debuit. *ibid.* 2.72 limita. 73
 Non licet à iudice non faciente quod eius potestati relinquitur. *ibid.* 74
 Licet condemnato exhibere, & in defectum iuretur in litem. 335.1.148. & 149
 Licet si possessorum recuperandæ dumtaxat sit intentatum, & iudex pronuntiat super l. si quis in tantum. C. vnde vi. 336.1.157
 Non licet à denegante audientiam, vbi appositum est perpetuum silentium. 345.2.57
 A pena legis. 346.2.66
 Non prohibetur dominis contumace Procureto. 348.2.78
 Licet parti præsentì à denegato primo decreto. 349.1.82
 An liceat vbi partes consentienti adhiberi consilium sapientis. 354.2.128
 Licet à pronuntiatione negatiua, causam non esse committendam consilio sapientis: secus è conuerso, quando nuntiat causam illi esse committendam. 355.1.133
 Non licet ab interlocutoria. 372.1.4
 Licet ab inhibitione expedita absque causæ cognitione. 373.1.14
 A iudice conquiscescere debente, & procedente ad vltiora. 382.2.75
 A iudice procedente post oppositam declinatoriam. *ibid.* 76
 Non licet à sententia reliquorum. h. e. de alienat. 390.1.29
 Non potest tutor, seu eius hæres à sententia reddendæ rationis tutelæ. *ibid.* 31
 Non licet à grauamine momentaneo. 395.2.21
 Licet à processu inordinato, & eius intricacione. 429.1.137
 A pronuntiatione ex sententia, qua declaratur ius patronatus. 430.2.158
 Appellare ne suspensiuè poterit præsentatus vnus solus ad parochiales iuris patronatus laicorum, si sit ab excommunicatoris reprobatas. 438.1.206. & seq.
 Non potest iuxta Trid. vocatus ad examen pro simplici beneficio. *ibid.* 2.210
 etiam in curatis. *ibid.* 2.11
 Non reprobatas ab examinatore ad beneficiũ simplex quoad vtrumque effectum. *ibid.* 2.12
 Appellare licet à denegata dilacione legitime impedito, quominus queat adire locum examinis. 444.2.260

Dummodo

& Verborum.

Dummodo impeditus intra terminum edictorum se opposuerit. 445.1.261
 & dummodo de impedimento legitimo doceatur coram ordinario. *ibid.* 262
 Non licet à decreto insinuationis donationis. 451.2.15. & 16
 Ab eo quod fit in executionem decretorum canonicorum. 464.1.44
 Licet ab interlocutoria sequestri attentati. 471. 1.10
 Non licet à sequestro imponendo vigore Clem. 1. de sequest. post. 472.1.17
 Licet à sequestri reuocatione legitime facti. 477. 1.59
 Secus vbi factum sit nulliter. *ibid.* 60
 A iudice vbi tenetur procedere iudicialiter, si simul, extrajudicialiter tantum. 493.1.39
 Non licet à reuocatione exceptionis requiten- tis altiore indaginem in iudiciis summarijs. 494.1.46. & 47
 Licet à reuocatione exceptionis contra testem oblatà incontinenti. 495.1.57
 Non licet à reuocatione exceptionum altiore indaginem requientium. 496.1.64
 Appellari potest à superiore grauante in reuocatione executionis factæ ab executore, siue super illa sit aditus Senatus, siue non, & pro violentia hac noua recurri ad tribunal, sub cuius districtu hic superior degerit. 100.1.193
 Non potest à permissione data à iudice requisito per litteras alterius, vt in sua iurisdictione aliquid exequatur. 152.2.6. & 7
 Non potest à decreto regij Senatus vim fieri declarantis, vel negantis, nec alius datur recursus. 153.1.12
 Non potest ab executione decreti Senatus regij, & eius executore, qui est iudex Ecclesiasticus. *ibid.* 13
 Non potest ab actu à quo executio emanat, sicut nec ab executione. *ibid.* 14
 Potest à grauamine comminato. 241.2.46
 Potest petendo reuocationem grauaminis, & à denegata appellatione, etiam vltra 10. dies à tempore grauaminis. 244.1.71
 Si non potest à prima sententia, nec à secunda idem continente potest. 248.1.15
 Nequit, ne fiat quod fieri de iure debet. 388.2.17
 Nequit à dispositione iuris. *ibid.* 18
 Non potest à præcepto rationis reddendæ contra administratorem rerum profanarum. 390. 1.30
 An possit à sententia qua elector suspenditur à voce actiua & passiua. 440.1.223. & 224
 Appellat legitime opponens exceptionem litem pendente, seu præuentionis iurisdictionis, vel litem, si non admittatur. 208.2.30
 Recusans iuramentum calumnie à sententia diffinitiuæ. 351.1.96
 Appellatio quatenus est defensio, à iure naturali prouenit. 25.1.81
 Non denegatur excommunicato, & cur. *ibid.*
 Est præsidium innocentis, inuenta ad subueniendum oppressis, & corrigendi iniquitatem iudicis. *ibid.* 82
 Est necessaria ad fundandum recursum per viam violentiæ. 87.1.64
 Extrajudicialis habet vim conuentionis. 97.2.166
 Datur ab actibus extrajudicialibus, & à iudice procedente extrajudicialiter. 104.2.236
 Sui natura supponit iudicium: si tamen interpo-

natur à iudice extrajudicialiter procedente, dicitur extrajudicialis, & à iudiciali distincta. 107.1.261
 Est de ordinariis iudicijs, ideo stylus & ius illius, à quo proponitur, est attendendus. 121.2.8
 Vbi proponitur, ordo & stylus tribunalis attenditur, in possibilitate appellandi. *ibid.* 10
 Quod multo magis procedit in appellatione ab interlocutoria ante diffinitiuam. *ibid.* 11
 Non admittitur à repositione attentatorum quoad suspensiuum, remissiuè. 154.1.20
 Ab interlocutoria quando non est legitima, quid agendum sit. 163.1.59
 Sequitur executionem & acta. 164.1.71
 Censetur renuntiata per comparitionem appellantis coram iudice à quo. *ibid.* 2.76
 Etiam si iudex nihil pronideat. *ibid.* 77 declarata vt 80. & 81
 Non censetur renuntiata per comparitionem appellantis coram iudice à quo, grauamen reponi petentis, & cur. 165.1.80. & 85
 Est legitima ab Episcopo visitante exempum. 173.1.35
 Legitima suspendit effectum sententiæ, & iurisdictionem etiam in sententia secum habente executionem. *ibid.* 2.39
 Vbi extrajudicialiter apponitur, suspensiuo caret effectus. 181.2.19
 A merè interlocutoria prohibita est. 205.2.2
 A citatione reali non datur saltem quoad effectum suspensiuum. 206.2.12
 Alia à captura, alia à præcepto de capiendp, seu incarcerando ad effectum suspendendi ipsius executionem. *ibid.* 13
 Si reum relaxaret à captura, frustratorium esset edificare carceres. 207.1.15
 Datur à malè formata inquisitione, videlicet in casu quo non debuit formari: secus si ex capite ignorantie malè formata dicatur, à qua non appellatur. *ibid.* 18
 Admittitur in articulo præiudiciali, quando contingit siue in litem processu, siue in executione. 210.2.48
 An licita sit ab exceptionibus oppositis, remissiuè. 212.2.67
 Dicitur iustificata à denegacione induciarum deliberatarum. 213.1.71
 A denegacione copiarum actorum communium. *ibid.* 72
 A processu ad vltiora per iudicem recusatum, licet causa reculationis probata non sint. *ibid.* 73
 A reiectione exceptionis oppositæ, & incontinenti eius probatione oblatà. *ibid.* 74. & 75
 Interponitur non solum à reiectione exceptionis, verum etiam non admittit eius probatione. *ibid.* 2.76
 Dicitur iustificata à reiectione exceptionis peremptoriæ, cuius probatio incontinenti oblatà fuit. *ibid.* 77
 A reiectione exceptionis, cuius probatio oblatà fuit, suspendit, deuoluit, & attentata inducit. *ibid.* 78
 Non erit legitima in casibus quibus in arbitrio iudicis est, exceptionem oppositam referuare, licet eius probatio offeratur incontinenti. 214.1.80
 Interposita à grauamine illato iuris præsumptione, puta à sequestro (etiam non expressa causa) legitima est, & iustificata. *ibid.* 84
 Interposita

Index Rerum,

Interposita causa probabili, & verosimili, legitima est. *ibid.* 2.35
 Legitima est a reiectione exceptionis reculationis, & a processu ad vltiora, reculatione opposita, facto. *ibid.* 86
 Est legitima a sententia arbitrorum iuris negatiua, scilicet reculationem non esse admittendam, aut causam non esse legitimam. 215.1.91
 Licita est ab articulo præiudiciali causæ principali. *ibid.* 92
 A decreto negatiuo torturæ an sit licita, & non deferre, vim fieri declaratur. 216.1.104, 106. & 108
 Omni iure licita est a quibuscumque interlocutoriis respicientibus merita causæ, & negotiorum principale. *ibid.* 2.109
 Interposita a torturæ decreto tempore executionis an suspendat. *ibid.* 110. & 111
 A comminatione torturæ licita est. *ibid.* & 112
 Legitima est & de iure a sententia interlocutoria, quæ suam trahit paratam executionem. 217. 1.113
 Item a sententia excommunicationis prolata per decretum interlocutorium. *ibid.* 114
 A sententia qua pronuntiat super compromittendo, vel non, ex forma statuti. *ibid.*
 Ab interlocutoria continente grauamen reparabile, sed nunquam cum difficultate aut præiudicio partis. *ibid.* 2.115
 Idem si per appellationem a diffinitiuâ non reparatur in totum, nec perfecte. *ibid.* 116
 Est legitima ab interlocutoria tangente negotiorum principale, vel ipsius substantiam. *ibid.* 117
 A sententia terminum breuem, seu minus longum assignante. 218.1.119
 Prohibita a diffinitiuâ non censetur prohibita ab interlocutoria reiciente testes, vel admittente. 221.1.152
 Ab interlocutoria eximit appellantem a iurisdictione iudicis a quo. 231.1.223
 A lege reprobata non iuuat appellatorem, nec manus ligat iudicis a quo. *ibid.* 2.225
 & a processu eius non appellatur. *ibid.*
 Ab interlocutoria mera non suspendit iurisdictionem iudicis a quo; secus si non sit merè interlocutoria, sed qualificata qualitatibus Concilij. *ibid.* 226
 & habet vtrumque effectum. *ibid.* 227. & 234
 Ab interlocutoria continente damnum irreparabile per diffinitiuam suspendit iurisdictionem, & causat attentatum. 232.1.230
 Idem si contineat damnum irreparabile, sed cum difficultate. *ibid.* 231. & 232
 Conditionaliter emissa, & a nondum illato grauamine non tenet. 237.1.3. & 238.2.12. & 17
 Cum conditione, si contrarium fecerit, non deuoluit causam ad superiorem. 239.1.18
 Non impedit quominus iudex queat procedere ad vltiora. *ibid.* 19
 Conditionalis, & accedente grauamine, an deuoluat causam, & curat appellanti tempus ad prosequendum. *ibid.* 2.24
 Non deuoluit nec causat attentatum, nec postmodum conualecit. *ibid.* 26. & 27
 Non sufficit, si post eam iudex post sententiam negauerit, quod in appellatione petebatur, sed noua est necessaria. *ibid.* 28
 Conditionalis, si me grauaueris, &c. non conualecit, etiam si dicat, Appello ex nunc, prout ex tunc. 241.1.38

In extraiudicialibus non impedit translatiuam fictionem adueniente grauamine. 241.1.39
 Ab actibus extraiudicialibus sustinetur. *ibid.* 40
 In extraiudicialibus non deuoluit causam antiquam subsecuturam grauamen, etiam cum clausula, ex nunc prout ex tunc. *ibid.* 41
 Appellatio, Peto reuocationem grauaminis, & non nisi reuocet, appello, tenet, si super legitimo grauamine interponatur. *ibid.* 2.44
 Quæ caret iuris solemnitatibus non dicitur appellatio, & omnibus iuris effectibus euacuatur. 242.2.52
 Nulla sicut caret effectu, ita & nomine. 243.1.55
 Siue ab interlocutoria, siue a diffinitiuâ fieri in scriptis debet. 244.2.75
 Extraiudicialis debet fieri in scriptis. 245.1.76
 Non dicitur in scriptis, si ad intimationem sententiæ respondeat condemnatus quod appellat, & quod tabellio illud in scripta redigar. *ibid.* 77
 Ad intimationem sententiæ non presentata in scriptis, non causat presentatum, nec impedit executionem. *ibid.* 78
 Vix voce coram iudice, nisi incontinenti adhuc sedente pro tribunali non prodest. *ibid.* 2.84
 Illegitimè & nulliter interiecta quando dicatur, remissiuè. 246.1.86
 Si est omisa a iudice mandante deferri parti instrumentum, an appellari possit ab ipsa delatione. 247.1.2.10.11. & 17
 Ab iniusta incarceratione quodcumque, etiam post decemium admittitur. 281.1.228
 A mandato de capiendo non suspendit capturam faciendam. 284.2.255
 A carceratione iam facta, illam non reddit attentatam, nec ea pendente reus relaxatur. 285.1.159
 Ab excommunicatione non suspendit eius effectum, & cur. 288.2.5.6. & 7
 Suspendiua a præcepto sub pena excommunicationis est licita. 289.2.18
 Licita est a comminata excommunicatione. *ibid.* 19
 Item a comminatione iudicis executiuâ illari grauaminis. *ibid.* 20. & a censuris multis. 291. 1.23
 Licita a monitoriis datis vbi danda non sint, & cur. *ibid.* 24
 A repositione petita & negata, & censuris nullis. *ibid.* 25
 A litteris monitorialibus denegatis ad effectum reculationis. *ibid.* 2.29
 A declaratoria excommunicationis suspendit, nec appellans interim vitandus est a declaratoria aliquem incidisse in excommunicationem. 292.1.33
 A declaratoria, & ab ipsa excommunicatione in quo differant. *ibid.* 34
 A declaratoria incursus censuratum impedit denuntiationem, & causat attentatum, & vim fieri decernendum. *ibid.* 35. & 36
 Non suspendit a declaratoria super facto notorio, aut in executionem obligationis Cameralis, aut rei iudicata. *ibid.* 38
 Non impedit denuntiationem, publicationem & delationem appellatio a declaratoria incursus censuratum in executionem obligationis Cameralis. *ibid.* 39
 Admittitur a suspensione & interdicto, sicut & ab ex

& Verborum.

ab excommunicatione. 293.2.49
 Non suspenditur vbi periculum in mora est. 296. 2.72
 Licita est a iudice beneficii iuris communis denegante. 302.1.122
 Ab interdicto, vel suspensione, quæ temporalis, eius effectum suspendit. *ibid.* 123
 Prohibita a diffinitiuâ, siue quoad vnum tantum, siue quoad vtrumque effectum simul. 304.2.1
 An prohibita intelligatur ab interlocutoria. *ibid.*
 Prohibita a sententia, intelligitur a diffinitiuâ, non ab interlocutoria. 305.1.5
 Prohibita hæretico, de diffinitiuâ dumtaxat intelligitur, non de interlocutoria. *ibid.* 2.8
 A diffinitiuâ licet sit prohibita, admittitur tamen a processu inordinato. 306.1.13
 Vbi prohibita est a diffinitiuâ, pariter censi prohibetur ab interlocutoria, & emergenti, defenditur. *ibid.* 14
 Prohibita a causa principali, prohibetur etiam ab accessoriis. 307.1.26
 Vbi est prohibita ex natura causæ, intelligitur prohibita ab incidentibus. *ibid.* 27
 Si est prohibita a laudo, prohibetur etiam a compulsionem præambula. *ibid.* 2.30
 Vbi est prohibita a principali, an ita intelligatur ab interlocutoria. *ibid.* 31. & seqq.
 Vbi admittitur quoad deuolutiuum, non potest dici quod interlocutoria non possit reparari per appellationem a diffinitiuâ. 308.2.29
 A competentia, vel incompetentia admittitur etiam vbi sit prohibita a diffinitiuâ, quo tamen ad suspensiuum. 310.1.53
 A competentia, seu incompetentia non censetur prohibita, quamvis prohibetur ab interlocutoria. *ibid.* 54
 Prohibita per statutum, non intelligitur prohibita a sententia super incompetentia. *ibid.* 2.56
 Permittitur ab inordinato processu, etiam si in causa principali non admittatur quoad diffinitiuam. 311.2.68. & 69
 Admittitur ad testium inhabilium admissionem, vel post terminum probatorium, etiam vbi a diffinitiuâ prohibetur quoad suspensiuum. 313. 1.76
 Prohibita a diffinitiuâ quoad vtrumque effectum, censetur permissa a qualibet interlocutoria incidenti. *ibid.* 2.80
 Deuolutiuâ vbi datur a diffinitiuâ, non potest dici, grauamen interlocutoria non posse reparari per appellationem a diffinitiuâ. 314.1.83
 Vbi simpliciter a iure repetitur prohibita, intelligitur quoad vtrumque effectum. *ibid.* 85
 Vbi prohibetur in delictis, non intelligitur prohibita ab incidentibus. *ibid.* 87
 An sit prohibita a possessoriis quoad vnum vel vtrumque effectum, duæ sunt contrariæ opiniones. 315.2.95. & 96
 Multoties permittitur a tota sententia ratione mixturæ. 321.1.27.28. & 43
 A sententia respectu possessionis ex l. fin. C. de edict. diui Hadr. toll. non admittitur: respectu autem fructuum & interesse sic. 324. & 56. & 57
 Prohibita super principali, intelligitur etiam prohibita super necessario contento in eadem sententia. 330.1.103
 In possessorio a condemnatione fructuum, aut interesse non suspendit possessorium, sed tantum fructuum condemnationem. 331.2.121
 Permittitur quando cum iudice a quo non potest

appellari, simul iudicat alter a quo appellari potest. 332.1.123
 Admittitur a iudice denegante audientiam in agendo a iure denegatam. 342.1.28
 Non verisimilis, & habens contra se ius commune, non causat attentata. *ibid.* 2.29
 Denegatur a sententia noui operis demolitionis. 343.1.38
 A sententia demolitionis ædificij confecti post nuntiationem dumtaxat est prohibita, non tamen generaliter in omni materia noui operis nuntiationis. 344.1.48
 In odium ipsius qui iudicem contempnit. *ibid.* 49
 Appellatio suspensiuâ an admittatur a reuocatoria sententia attentatorum. 345.1.56
 Non admittitur a iudice repellente allegantem turpitudinem suam. 346.1.62
 Eius cuius non interest, non admittitur. 350.2.92
 Non solum verbis expressis, sed etiam tacitis tolli solet. 352.2.105
 Est species defensionis. 353.1.111
 Proponenda est coram eo iudice, a quo appellatur. 379.1.54
 Dicitur legitima ab inhibitione non canonica, 382. 1.73
 A sententia causæ piæ an sit admittenda. 387.2.8. & 25
 Est friuola a sententia reddendæ rationis, & cur. 388.2.19
 Denegatur a sententia rationis reddendæ administratoribus propter odium, quo habentur de iure ob non redditam rationem debito tempore. 389. 1.24
 & in fauorem reddendæ administrationis consideratum a iure. *ibid.*
 Prohibita in fauorem alicuius, ipsi intelligitur permissa, si aduersam sententiam obtineat. 399.1.42
 Extraiudicialis quæ. 409.1.20
 A collatione, electione, presentatione, institutione, confirmatione quorumlibet beneficiorum, etiam simplicium extraiudicialiter factâ non suspendit possessionis traditionem, nec violentia adest in denegata delatione. 435.1.187
 Sicut non admittitur ab extraiudiciali prouisione cuiusvis beneficii, ita nec ab articulis in ea incidentibus, & aliis grauaminibus ab ea dependentibus. *ibid.* 188
 Ab articulo incidente in prouisione simplicis beneficii vt admittatur, inquiri Rota, an lis fuisset introducta. *ibid.* 2.190. & 215
 A parochialis prouisione etiam iudiciali sicut prohibetur quoad suspensiuum, ita non admittitur ab articulis incidentibus. 436.1.194
 Ab examinatorum relatione, & mala Episcopi electione in parochialibus an & quomodo admittatur, vel prohibetur. *ibid.* 2.196
 A reprobatione examinatorum licita est quoad effectum deuolutiuum, non quoad suspensiuum. 437.1.199
 Per vnicum presentatum ad parochialem laicorum reprobatum in examine causat attentatum. 438.2.208
 Non admittitur ab eo, quod facit maior pars Capituli. 440.2.227
 etiam si iustificationis probatio offeratur incontinenti, & cur. 440.2.228
 Datur a termini negatione. 444.2.259
 Ab actibus extraiudicialibus an illos reddat iudiciales, ita vt per eam res efficiatur litigiosa. 447. 2.284

Index Rerum,

Extraiudicialis habet vim citationis, & eius virtute appellatus comparere tenetur absque alia citatione. 448.1.292
 Quando causet litem pendentiam, remissive. *ibid.*
 Non est proprie appellatio, sed prouocatio. *ibid.*
 Est veluti prauia ad incipiendam litem, & ideo habet vim citationis. *ibid.*
 A parte interponitur ad iudicem ipsius partis, à iudice verò extraiudicialiter procedente ad superiorem ipsius iudicis. *ibid.*
 Interponi potest à futuro grauamine. *ibid.*
 Non permittitur à facto merè voluntario. 453.2.29
 Non datur ab ipso præcepto residentie. 458.2.1. & 6
 Si negetur à causa principali, patitur negata censetur à præambula compulsionem. 459.1.7
 Non datur à sequestratione, quando Rex apponi iubet præceptiue, non permissiue. 472.1.15
 Non suspendit ubi periculum est in mora. 473.2.27
 Remouetur etiam per verba æquipollentia. 478.2.77
 Limitata ab vno articulo separato, non deuoluit totam causam. 483.2.11
 Non admittitur ab inhibitionis moderamine, per quam remittitur causa alteri iudici. 485.2.27
 Ab inordinato processu legitima est. 491.2.30
 Amplia. 31. Vide verb. *Delatio, & Hi oppressus.*
 Appellationis formalitas & solemnitas à iure positio inducta. 25.1.81
 Appellationis conditionalis virtute aditus Senatus, vel decernit, vim non fieri, vel proptius per *agora no hanc fuerit.* 239.1.20
 Eius virtute subsequuto grauamine non recurritur ad Senatum, & quomodo tunc decernatur. 241.2.42
 Appellationis natura quæ. 285.2.261
 Eius prohibitiōe & permissiōe in sententia simul concurrentibus quid censendum sit. 321.1.26. & 321.1.28
 Eius permissiōe est qualitas naturalis cuiusque causæ. 321.2.33
 Eius prohibitiōe ex natura causæ, vt in alimentis, &c. est priuilegium: quando verò ex odio, vt in contumace, confesso, &c. est pœna. 387.2.9
 In parochialibus est priuilegium. 433.2.176
 Appellationi deferre, vel non deferre est quid facti absque adminiculo iurisdictionis. 51.1.211
 Ei in dubio deferendum est. 123.2.31
 Non dicitur renunciatum per comparitionem appellantis, si comparitio non fuerit admissa. 165.2.83
 Quando illi censeatur renunciatum per comparitionem appellantis, vide plures casus remissive. *ibid.*
 Interpositæ à denegatione copiarum actorum, si non deferat iudex, vim facere declaratur. 211.2.60
 Conditionali si subsequatur grauamen, an sit deferendum, vel aliâ noua necessaria. 239.1.21.22.25. & 29
 Non deferitur in casibus aliis permissis, si interponatur nulliter, & quomodo Senatus decernat. 242.2.51
 A relaxatione carceris si iudex non deferat, vim

facere decernitur. 284.1.251. limita 252

Deferendum est à carceratione facta per delegatum. 256.1.19

A carceratione iniusta, declaratio Cardinalium decernit, reo interim manente in carcere iudicis inferioris. 285.1.258

A tota sententia an sit deferendum, quæ partim prohibet, partim appellare permittit. 319.1.1

A sententia respectu possessionis momentaneæ minime deferitur, licet respectu fructuum sic. 325.2.62

Quod extenditur etiam respectu fructuum futurorum. *ibid.*

A sententia diuersam qualitatem habenti circa idem, non esse deferendum à neutra parte sententiæ, regula constituitur. 328.1.86

Habenti diuersam qualitatem circa diuersa capitula, partim deferendum, partim non. *ibid.*

Si non deferatur ab inhibitione, an vis fiat. 372.1.2

Non deferens ab inhibitione canonicè expedita, siue ab eius reuocatione, vim non facit. 373.2.15

Non esse deferendum à iudice dante se pro inhibito virtute inhibitionis legitime. 378.2.50

Deferitur, vel tertium genus datur à iudice dante se pro inhibito, vigore inhibitionis nullæ, & canonicæ. 379.1.51

Emissa à conseruatore inhihente ordinario, an non deferens vim faciat. 381.1.65

Deferendum ab inhibitione expedita per conseruatore, sed nulliter. *ibid.*

Emissa à duobus iudicibus se inuicem inhihentibus, quis non deferens vim faciat. 384.1.88

Non deferendum à sententia reddendæ rationis contra administratorem rei piæ, vel loci pij. 386.2.5

Non deferens à sententia reddendæ rationis contra administratorem rei profanæ, an vim faciat. 387.1.6

Illi non esse deferendum, defenditur. 388.1.12

Non deferitur à sententia lata in obseruantia iuris ita disponentis. 388.1.16

A reuocatoria sententia si non deferat iudex Ecclesiasticus, non vim facit. 399.1.40

Deferendum est, si iudex procedat extraiudicialiter, cum debeat procedere iudicialiter, vel si ab ipso procedatur vtrâque via. 426.2.136

An deferendum sit à iudice procedente iudicialiter & extraiudicialiter simul. 427.1.139.140. & 141

An à prouisione beneficij. 429.2.153

An à prouisione beneficij factâ extraiudicialiter. 429.2.155

Iudicialiter factâ deferendum est, suâ primariâ naturâ alteratâ. 430.1.156

Deferendum à prouisione omnium beneficiorum, eorum collatione, electione, confirmatione, institutione, quoad vtrumque effectum, si actum sit iudicialiter. 431.2.161

Deferendum à prouisione capellanæ iudicialiter factâ, & vim fieri passim decernunt Senatus Regij. *ibid.*

A prouisione quorumlibet beneficiorum simplicium iudicialiter factâ non deferens, vim facit. 435.2.191

Vim non facit appellationi non deferens à parochialium prouisione siue iudicialiter, siue extraiudicialiter factâ. 436.1.193

Ab electione ad parochialem an deferendum sit discordantibus examinatoribus. 437.2.202. & 203

A termino tacite vel expressè denegato, petito ad

& Verborum.

ad accedendum ad examen per procuratorem filij patrimonialis absentis, cuius nomine se opposuit, an deferendum sit, & quando. 439.1.214

Ab eo qui re integra parochialis se opposuit, termino edicti transacto, non deferens an vim faciat, & an tertium decretorum genus detur. 446.2.274

A decretis super alienatione, &c. non est deferendum vt suspendatur. 451.2.14

A confirmatione donationis aut concessionis iuris patronatus non deferens ordinarius, an vim faciat. 455.1.39

Ab ordinario negante licentiam an deferendum sit. 461.2.27

A præcepto ordinis requisiti suscipiendi an deferendum sit. 462.2.34

A præcepto de suscipiendis ordinibus necessariis hauri deferendum est. 463.1.38. & 41

An deferendum appellationi à sententia diffinitiuâ, qua quis priuatur beneficio ob non susceptos ordines necessarios. *ibid.*

A visitatione & morum correctione an deferendum sit. 465.1.50

Deferendum est à denegata sequestri attentati reuocatione. 471.1.9

Non deferens à deposito facto per iudicem an vim faciat. 476.2.52

An deferendum appellationi à sequestri aut depositi denegata reuocatione. 477.1.57

Distingue. 58

An à sequestratio compulso ad redditionem depositi. 478.1.70

Deferendum à tarditate & negligentia iudicis in administranda iustitia. 486.1.31

An & quando deferendum à reuocatione articuli requiritis anteriorem cognitionem. 489.2.7

Appellationem non esse permissam qui asserit, id probare debet. 321.2.34

An sufficiat illam præsentare in officio Notarij, postea legendam iudici. 379.2.55

per Appellationem ab actu extraiudiciali præsentatam etiam coram superiori, non dicitur beneficium litigiosum, nec litem pendere. 412.2.47

Appellationem extraiudicialem sufficit proponere ex causa verisimili. 448.2.298

Appellatione prohibita, recursus non censetur prohibitus. 25.2.84

Ea conditionaliter propositâ, nisi concedas, &c. non expectata iudicis interlocutoria, ad Senatum confugiens regium, quod decretum reportabit, & quomodo consulendus sit. 88.1.73

Licet requiratur expressio nominis iudicis ad quem; tamen sufficit nomen dignitatis exprimere. 145.1.61

Appellatione interpositâ ab interlocutoria vim diffinitiuâ habente, vel damnum irreparabile continente, vel præiudiciali causæ principali, processus trahitur ad Senatum. 206.1.8

in Appellatione causa semper exprimenda, aliâ est nulla. 238.2.14. & 15

Appellatione deficiente non est habilis recursus ad Senatum, etiam in iis casibus, quibus aliâ de iure licita foret. 241.2.43

ab Appellatione exclusio in actibus extraiudicialibus ob lapsum 10. dictum datur remedium querelæ. 244.2.73

Appellatione prohibita quoad suspensum tantum

Salgado de proteci. Reg. Tom. I.

in causa principali, censetur prohibita ab interlocutoria super incidenti aut emergenti articulo. 306.2.43

Prohibita in causa principali, prohibetur ab interlocutoria, etiam si aliâ ab ea licuisset appellare. 309.2.52

Prohibita à diffinitiuâ vt causa principali quoad suspensiuum, appellationi à qualibet interlocutoria regulariter deferendum non est. 315.1.93

Prohibita à causa principali quoad vtrumque effectum, admittenda est à quolibet grauamine incidenti. *ibid.*

Prohibita à causa principali, censetur prohibita ab incidentibus. 342.2.34

Illâ remota si committatur causa possessoria, intelligitur etiam remota in casibus specialibus, quibus licita erat appellatio. 434.1.183

Illâ pendente, parti & iudici non permittitur, quæ ante appellationem geri non poterunt. 462.1.30

Illâ pendente, non priuatur quis re & fructibus. *ibid.*

Appellatur legitime à declaratione iudicis declarantis se non esse iudicem, vel se inhihentis, & Senatus regius appellationi deferendum decernit, vel tertium genus decreti expedit, & ibi exemplum. 140.1.1

De iure canonico appellatur non solum à diffinitiuâ vim habente sententia, & damnum irreparabile continente, aut causæ principali præiudiciali, verum etiam à merè interlocutoria. 205.2.3

Hodie attentatâ dispositione Concilij Tridentini non appellatur à merè interlocutoria, sed à diffinitiuâ vim habente, damnum irreparabile continente, vel præiudicium generante causæ principali. *ibid.*

Idem in causis criminalibus. *ibid.*

Procedit in interlocutoria lata tam à iudice ordinario, quàm à delegato, & tam in prima, quàm secunda instantia. *ibid.*

Appellatur à iudice pronuntiante nullam de exceptionibus oppositis esse admittendam. 208.1.27

Item à iudice reiciente exceptionem peremptoriam, & cur. *ibid.*

A reuocatione exceptionum oppositarum in finem litis. 209.1.36

A declaratione iudicis super exceptione incompetentiæ, vel defectus iurisdictionis, & cur. *ibid.*

Quod etiam procedit in causis scholarium. *ibid.*

Appellatur à reiectione exceptionis libelli inepti in quacunque causâ. *ibid.*

A sententia, qua iudex reum absoluit à contestatione libelli, cum vim diffinitiuâ habeat. 210.1.43

A sententia lata super exceptione legitimationis personæ, siue affirmatiuè, siue negatiuè lata. *ibid.*

Ab interlocutoria, qua iudex declarat fideiussores idoneos, vel minus idoneos, & appellatione non delata vim fieri declarat. *ibid.*

Ab interlocutoria, qua iudex compellit siue principaliter, siue in consequentiam debitorem soluere pecuniam debitam minori, sine tutoris, aut curatoris autoritate. *ibid.*

V v 2 A pro

Index Rerum,

A pronuntiatione iudicis declarantis aliquem minorem, maiorem, seruum, habilem, vel inhabilem appellacioni emissæ. & si iudex non defert, vim facit. *ibid.* 53
A sententia, qua iudex pronuntiat aliquem non minorem, vel ei non esse concedendam restitutionem; & appellacioni non deferens vim facit. *ibid.* 54
Item quando pronuntiat, procuratorem esse, vel non esse legitimum. *ibid.* 55
Licite appellatur à sententia, qua exceptiones oppositæ à tutore nominato ad se excludendum reiciuntur, eique non deferens iudex vim facit. *ibid.* 63
Ab omni decreto, quo reicitur beneficium à iure concessum. *ibid.* 64
A processu ad vltiora facto per iudicem reculat. *ibid.* 90
Non appellatur à sententia arbitratorum iuris affirmatiua, videlicet iudicem legitime reculat. *ibid.* 96
Appellatur à sententia minus longam concedente dilationem. *ibid.* 110
A concessione termini, si causatiuè pars grauatur. *ibid.*
A denegatione termini ad probandum, & tali appellacioni non deferente iudice, vim fieri declaratur. *ibid.* 112
A denegatione dilationis petiæ per procuratorem, nomine filij patrimonialis se opponentis beneficio patrimoniali vacato ad certiorandum cum sit in longinquis, vt veniat ad examen. 218. 2. 123.
A coarctatione terminorum à iure præscriptorum. *ibid.* 124
Ab abbreviatione termini sine causæ expressione. *ibid.* 125
A decreto reuocatorio dilationis. 219. 1. 129
Ab iniusta reiectione probationis, vel non admissione ad probandum. *ibid.* 130
A iudice negante beneficium legis, 219. 1. 136
A interlocutoria, qua iudex partem excludit à probando. *ibid.* 2. 138
A nimis breui termino dato ad probandum. *ibid.* 139
A reiectione vel admissione articuloꝝ pertinentium, vel impertinentium. 220. 1. 140
Quando eadem ratio militat in sententia interlocutoria, quæ in eius reuocatione legitime appellatur ab vtraque. 230. 1. 211
Non appellatur à censuris fulminatis per executorem executorialium, licet aliàs appelletur ab excommunicatione. 248. 1. 13
Nec à captura facta in executionem rei iudicata, licet aliàs licita sit appellatio à captura. *ibid.* 14
Appellatur ab interlocutoria, quando per appellacionem à diffinitiuâ reparari nequit. 313. 2. 81
An appellatur ab alimentorum sententia continente excessiuam taxationem. 332. 1. 124. & 125
Non appellatur à sententia data super possessorio, licet actum fuerit simul de petitorio. 335. 2. 156
Appellatur à primo decreto, quando absorbet ius partis, nec est reparabile per diffinitiuam. 349. 1. 81
Non appellatur à iuramento præstando de calumnia. 351. 1. 95
Appellatur à grauamine prægnatorum intra duos menses à die notitiæ grauaminis. 410. 1. 26
Ad quem appelletur ab Episcopo. 441. 1. 232
Ad quem à Rege. *ibid.* 233
Appellatur regulariter à dilatione breui. 444. 2. 258
Non appellatur à reseruatione, quando contra opponentem articulum iuris est præsumptio. 494. 2. 53
Si appellatum à duobus iudicibus adinuicem se inhibentibus degenibus in diuersis senatuum districtibus, quod tribunal sit adendum. 125. 2. 10
Senatus is est adendum, vbi deget iudex à quo appellatur. 126. 1. 11
Quando est appellatum à facto vtriusque iudicis inhibentis, & inuicem inhibentium, degenitium in diuersis districtibus, quis Senatus adendum. *ibid.* 13
Appellatus comparens coram iudice à quo ad intimandum decretum conditionale, non renuntiat appellacioni interpositæ, nec facit actum præiudicij. 165. 2. 86
Apostolorum negatio, seu non datio vim habet delationis. 161. 1. 38
Eorum datio est actus extrajudicialis. 447. 2. 286
Arbitræ & arbitrator datus an possit procedere iudicialiter & extrajudicialiter simul, & variare. 421. 1. 100
Arbitræ iudicialiter, arbitrator extrajudicialiter procedere debet. 422. 1. 107
Arbitræ & arbitrator simul electus ex modo detegendi detegitur, qua vti velit potest. *ibid.* 108
Arbitræ effectus vt possit procedere iudicialiter & extrajudicialiter simul vtraque potestate non vitur. 425. 1. 129
Arbitri iuris pronuntiantes causam reuolucionis non esse legitimum, si reuocant postea talem pronuntiationem, non licet appellare à tali reuocatione, secus è conuerso. 230. 2. 217. & 218
Possunt reuocare sententiam interlocutoriam. *ibid.*
Archiepiscopus in diocesi Episcopi illam honorare debet. 363. 2. 58
Argumentum de contractu ad distractum valet. 140. 1. 7. & 229. 2. 206
Valeat de facto ad distractum. 230. 1. 210
De contractu ad distractum valet, quoties identitas rationis concurrat in vtroque, etsi res aliàs diuersissimæ sint. *ibid.* 2. 214
Valeat de præparatoriis ad præparata. 358. 2. 4
Ab etymologia vocabuli valet. 425. 2. 131
Articulus, an appellacioni sit deferendum, vel non, respicit ordinatoria iudicij. 121. 2. 9
Articulus quid. 220. 1. 142
Incidens, regulatur iuxta naturam causæ principalis. 330. 1. 104
Liquidationis, vestitur naturâ executiui iudicij, cui incidit. 331. 1. 114
Articuli vestiuntur naturâ causæ principalis, quæ si est summaria, & illi etiam sunt summarij, & inappellabiles. 107. 1. 260
Præiudiciales quales sint. 489. 2. 4
Primo loco examinari debent. *ibid.* 5
Articulorum copia danda est ei, contra quem testes producantur, non tamen copia interrogatorum danda est producenti testes. 220. 1. 143.
Articulos circa & probationes impertinentes reiectos non cadit appellatio. 220. 1. 142
Attemptans hanc patitur pœnam, vt non audiatur appellans. 397. 1. 33
Attemptatæ possessionis reuocatio non recipit appellacionem.

& Verborum.

lacionem. 396. 2. 28
Attemptatum à parte, & attentatum à iudice, à pari procedunt ad hoc vt iudex attentans reuocare possit. 141. 2. 18
A iudice, est qualitas quæ liti inhæret, ab eaque dependet, sine quo attentata non dantur. 149. 2. 107.
Attemptatum & innouatio priuant appellentem ab appellacione, cui ex eo facto censetur renuntiare. 395. 1. 20
Etiam si attentatum postmodum purgetur, ipsa durat renuntiatio appellacionis. *ibid.*
Attemptatum magis fauorabile est quàm spoliū, & interdictum *Unde vi.* *ibid.* 2. 22
Ob attentati suspensionem non admittitur appellatio ab articulo connexo. 393. 2. 14
Attemptati sententia reuocatoria non recipit appellacionem, etiam respectu expensarum, quarum sit condemnatio. 396. 1. 24
Attemptati lite pendente sententia reuocatoria non recipit appellacionem. *ibid.* 2. 30
Ab attentati reuocatione denegatur appellatio in odium & pœnam attentantis, & in fauorem attentatum passim. *ibid.* 32
Attemptati sententia reuocatoria an sit interlocutoria, vel vim habeat diffinitiuam. 398. 1. 38
Attemptati sententia lata in fauorem alicuius, ipsi intelligitur permilla, si aduersam sententiam obtineat. 399. 1. 41
Attemptata quæ dicuntur. 164. 1. 71
Attemptata appellacione pendente plurima sunt alia extra sententiæ executionem. 173. 1. 38
Quouisque durent. 182. 2. 29
Regulariter non dantur sine lite. 184. 2. 46
Reuocantur ante omnia. 395. 1. 17
Attemptata licet regulariter ad iudicem ad quem, reuocare pertineat; tamen potest etiam iudex à quo, post appellacionem reuocare attentata à seipso. 141. 2. 18
Illa reuocare post appellacionem libera facultas datur iudici à quo, & cur. *ibid.* 19
Illa non solum iudex reuocat, cuius fuit lapsa maiestas, sed etiam eius successor, & subrogatus. 147. 2. 85.
Amplia, siue subrogatus sit expressè ab homine, siue tacitè à iure. *ibid.*
Attemptatum repositio, seu reuocatio est actus fauorabilis, & priuilegiatus. 149. 1. 102
Eorum sententia reuocatoria an recipiat appellacionem. 343. 1. 37
Eorum reuocatio respicit abbreviationem litis. *ibid.* 2. 40
Ab attentatorum reuocatione appellatio est contrarius. 395. 1. 18
Attemptatorum remedium si cadat super possessione attentata, sapit naturam veri possessoriij. *ibid.* 2. 23
Eorum reuocatio plura continet priuilegia, pluresque pœnæ inductæ sunt in odium attentantis. 396. 1. 25
Celerem expeditionem desiderat, & liti abbreviationem. *ibid.* 26
An admittit appellacionem. *ibid.* 27
Non admittit generaliter. *ibid.* 2. 31
Attemptatorum appellacione pendente, sententia reuocatoria non admittit appellacionem. *ibid.* 29
Eorum iudicium potest habere tres sententias conformes, primâ exequutâ. 398. 1. 39
Attemptatis non purgatis per successorem in beneficio per resignationem attentantis, non est pro-
Salgado de process. Reg. Tom. I.
 cedendum in causa. 147. 2. 85
de Attentatis gestis interim dum disceptatur, an appellatio sit admittenda, vel non, idem iudicatur ac de cæteris. 182. 1. 27
Audendi verbum in lege positum, dolum præsupponit. 55. 2. 34
Audientia cui à iure denegata, denegari simul appellacionem, qui teneant. 339. 1. 1
& tunc causare attentata huiusmodi appellacionem. *ibid.* 2. 2
Denegata quoad agendum duntaxat recipit appellacionem. 340. 1. 2
Vbi denegatur in agendo, & excipiendo simul, denegata censetur appellatio. *ibid.* 8. 9. 10. & 11
Denegata quoad agendum tantum, non censetur denegata appellatio. *ibid.* 2. 12
Nec quoad alios articulos. *ibid.* 14
Denegatur excommunicato vt actori, & vt reo voluntario. 341. 1. 17
Si denegatur tam in agendo, quàm defendendo & excipiendo, intelligitur denegata appellatio, secus quando in agendo tantum. *ibid.* 2. 20.
Vbi denegatur vniuersaliter, censetur etiam denegata appellatio. *ibid.* 21
Vbi in agendo tantum, non censetur denegata appellatio. 343. 1. 35
Denegatur nolenti respondere reconuentioni. 346. 1. 65
Quibus à iure deneganda, quatuor casus recensentur. 352. 1. 103
Audientiam denegans statutoꝝ creditorij si non agat intra 10. annos, an valeat. 340. 1. 6
Ausugens ad superiorem non dicitur carcerem, hominiam, aut iuramentum frangere, & cur. 277. 1. 195
Authentica de sanctiss. Episc. §. economus. coll. 9. declaratur. 389. 1. 23
Authorem auctoris sui laudans, vt si cui teneatur de euictione, an audiatur in iudicio, & quando cogatur cedere actiones. 351. 2. 99
Authoritate propria quod licet, multo magis licet per iudicem, etiam incompetentem. 26. 2. 89
Auto ordinario, quo vitur Senatus Gallescu in tollenda vi, non interruptit præscriptionem captam. 448. 1. 291
Auxilium imploratum à iudice Ecclesiastico, si recusatur, appellatur, & adhibetur Senatus per viam violentiæ. 173. 1. 34
Auxilium negatè vi oppressis quodammodo Christum videntur persequi. 31. 1. 106
Auxilio nouo indigent, quæ de nouo emergunt. 194. 2. 44

B

Bellis subsidium appellacione non suspenditur. 298. 2. 94
Beneficiarius an possit abesse pendente appellacione à denegata licentia. 461. 2. 8
Beneficium curatum magnam dicitur habere præminentiam. 364. 1. 62
Beneficij curati prouisio non recipit appellacionem, & proceditur summarie. 331. 2. 66
Beneficio se opponens post terminum edictorum, ante tamen perfectum examen, an reiectus appellare possit respectiue. 446. 1. 276
Beneficia si diu vacant, respública læditur. 446. 1. 276
 V v 3 Bulla

Index Rerum,

Bulla Coenae Domini cap. 13. 14. 15. & 16. declaratur. 55. 1. 232
Qui in eam Bullam, eiusque censuras incurran. ibid. 2. 233
Illius verba, aut praetextu cuiusvis consuetudinis, seu privilegij, enodantur. 68. 1. 309
Eti loqueretur in regia protectione, non censeatur sublata consuetudo immemorialis, ibid. 2. 314
Quo anno inceperit. ibid. 315
Per quos Pontifices fuerit ampliata & confirmata. ibid.
Respectu tollendae violentiae (casu quo de ea loqueretur) non fuit recepta in omnibus Christianae religionis ditionibus. 69. 1. 321
Bulla Coenae Domini, & defensionis naturalis vicinae sunt, & confines. 83. 1. 115
Si maturae perpendatur, nullibi loquitur de parte recurrente pro tollenda violentia illata a iudice Ecclesiastico ut illum tueatur. 87. 1. 61
Declaratur circa expulsionem clericorum a regno. 109. 1. 282
Bulla Pij V. per quam erat dispositum fratres Ordinis praedicatorum praecedere omnes medicantes, reuocata est. 361. 2. 30. & 31
Bulla Coenae Domini censuras incidi per excessum legitima defensionis. 83. 1. 14

C

Adauer sepulturae celeriter desiderat. 347. 1. 73
Non est sequestrandum, etiam si bona non adsint, quibus satisfiat creditoribus. ibid. 74
Cadaver vsurarij potest sequestrari per iudicem Ecclesiasticum, donec haeres caueat de satisfaciendo. ibid. 2. 75
Calculus reuidetur per alium calculatorem, quando pars reclamatur. 392. 1. 42
Canonici cathedralis praefertur canonicis collegiatae Ecclesiae. ibid. 53
Canonici cathedralis dicuntur clerici primi gradus, collegiatae vero, clericis secundi gradus. ibid. 44
etiam si sint clerici capellae regij. ibid.
Canonici secundi gradus praefertur parochis. ibid. 45
Canonici non ordinati non habent vocem in Capitulo. 463. 1. 37
Cathedrales praefertur Abbatis regularibus in processibus. 564. 1. 65
Capi non possunt qui vltra quam facere possunt, non tenentur. 264. 1. 94

Capitula enodata.

Cap. administratores. 23. q. 5. 31. 2. 109
c. dilecto. de sent. excom. in 6. 27. 2. 92
c. regum officium. 23. q. 5. 29. 1. 97
c. princeps seculi. 23. q. 5. ibid. 2. 99
c. Christiani. 11. q. 1. 32. 1. 110
c. filius, vel nepotibus. 16. q. 7. ibid. 111
c. quidam Monachi. 16. q. 1. ibid. 112
c. ex parte de priuil. 50. 2. 207. & 208
Ad causam violentiae extrajudicialem ponderatur ab auctore. ibid.
c. recepimus. de priuil. expenditur. ibid. 208
c. fin. de consuet. non comprehendit tribunal, quo ante eius promulgationem consuetudo vigebat. 69. 2. 323
d. c. regum officium. 23. q. 5. ponderatur in illis verbis, Regia proprium, ut scilicet aliis sit alienum. 84. 1. 26

c. vt fama. de sent. excom. 109. 2. 285
c. cum cessante. de appell. 157. 2. 5
c. quoties Episcopi. 1. q. 6. 172. 1. 31
c. super questionum. si verò. de offic. & potest. iud. deleg. 321. 1. 28. & 122. & seqq.
c. pastoralis. §. verum. de appell. 340. 2. 113
c. significantibus. de noui operis nunt. 343. 2. 45. & 46. & 394. 1. 7. 8. & 9
Ipsius verus sensus restituitur, reprobatu Innocentius. 344. 2. 50. & 51
c. sollicitudinem. de appell. 347. 1. 70. & 71
c. Romana. de appell. in 6. 351. 2. 98
c. vt circa. & c. constitutio. de elect. in 6. 417. 2. 8
c. nisi essent. de praebendis. 425. 1. 130
c. constitutis. 2. de appell. declaratur, vt loquatur in prouisione beneficij extrajudiciali. 432. 1. 165
Captura non recipit dilationem, & cur. 207. 1. 16
Ante informationem, & testium receptionem in scriptis, est iniusta. 269. 1. 135. & seq.
Post appellationem a mandato de carcerando tendit in faciliorem causae exceptionem. 288. 2. 256
Capturam quae praecedere debeant. 268. 1. 127. & 132
ad Capturam in delictis grauib, & poenam corporis afflictiuam habentibus, leuia iudicia sufficiunt. 269. 2. 137
ad Capturam non potest procedi in quolibet delicto, informatione non recepta in scriptis, sed extrajudiciali. ibid. 138 limita. 139. & 140
Captus pro delicto, cui appositum est exilium, an relaxandus sit. 172. 2. 164
Pro delicto, cui apponitur poena indignationis Principis, an sit sub fideiussoribus relaxandus. ibid. 168
Pro delicto exigente poenam palinodiae, non est relaxandus fideiussoribus. 173. 1. 169
Sub saluo conductu ita debet in pristinum relaxari vt amplius capi non possit. 259. 2. 52
Captus in Ecclesia ita debet relaxari, vt iterum capi non possit. ibid. 53
Eidem relaxatus resituitur. 265. 2. 113. & 114
Captus in Ecclesia an sit detinendus in carcere, interim dum quaestio decidatur super restitutione ad illam. 266. 2. 118
Captus pro vno debito, quando possit arrestari pro alio. 270. 1. 142
Pro delicto non infligente poenam corporalem, relaxandus est sub fideiussione oblata. 271. 1. 53
Alias appellationi esse deferendum decernit Senatus aditus per viam violentiae. ibid. 2. 154
Captus in flagranti, etiam vbi poena est pecuniaria, non relaxatur sub fideiussoribus. 274. 1. 177
Quid in reperto de nocte in armis. ibid. 178
Captus non relaxatur sub fideiussoribus quando causa in proximo est determinationis, si hucusque fideiussores prestare distulit. 275. 2. 186
Captus etiam pro delicto corporis poenam afflictiuam merente relaxatur post conclusionem, si ex actis appareat de eius innocentia. ibid. 187
Quando sit relaxandus sub fideiussoribus commentariensibus. 277. 1. 197. & 198
Captus pro delicto casu commisso an sit relaxandus sub fideiussoribus. ibid. 2. 200
Carcer quare inuentus. 254. 2. 2
Qualis esse debeat. 267. 1. 122
Carceris attributa. 254. 1. 1
Carceri se offerens an debeat relaxari sub fideiussoribus. 276. 1. 189
Carceres subterranei, dicti suteranos, ob quae & quando sint prohibiti. 267. 1. 121

Carcerare

& Verborum.

Carcerare potest iudex incompetens ad effectum remittendi, etiam si non sit periculum in mora. 255. 2. 12
Iudex item secularis carcerare potest clericum repletum in flagranti, vel in causa proxima ad delinquendum, & effectum suo iudicio illum remittendi. ibid. 13
Delegatus, quando timetur de fuga. 256. 1. 20
Non potest delegatus de iure ciuili, secus de iure canonico. 257. 1. 28. 29. & 30
Carcerari non potest habens saluum conductum a Principe. 259. 1. 49
Non possunt qui in ius vocantur inuiti, & quales illi sint. 263. 2. 93
Non potest obligatus tantum realiter, non autem personaliter. 270. 1. 143. & seqq.
Carceratio ex quot causis dicitur iniusta. 255. 1. 7
Iniusta est facta per iudicem incompetentem, aut alius carentem iurisdictione. ibid. 8
Facta ab incompetenti ad effectum remittendi suo iudici, non tamen cognoscendi, an iusta dicatur. ibid. 9. 10. & 11
Iniusta dicitur facta per iudicem non habentem merum imperium. 256. 1. 21. & 22
Item facta a priuato. 257. 2. 34
& laici a iudice Ecclesiastico sine brachio seculari, etiam in causis, quibus de illo potest cognoscere. ibid. 36. & 37
In laicos per Ecclesiam absque auxilio iniusta dicitur & nulla, & recursus ad Regem est legitimus. 258. 1. 39
& quibus remedijs. ibid. 40. & 41
Iniusta dicitur facta per iudicem habentem iurisdictionem super qualitate, de qua tamen non constat. ibid. 2. 42
Si fiat in carcere obscuro, & atrato, & quando ita dicatur. 266. 2. 120. & 121
Iniusta dicitur ratione ordinis non seruati. 267. 2. 125
Ratione rei & causae. 271. 1. 152
Non est licita, vbi a iure admittitur appellatio. 280. 2. 227
Carceratio cum quoti die grauet, carceratus semper dicitur intra decendum. 281. 1. 229
Carceratio non suspenditur per appellationem a reo interpositam. 282. 2. 240
Iusta a principio, iusta est etiam in causa appellationis ab ea. 283. 1. 245
Carcerationis grauum damnum continet irrepabile ex sententia diffinitiu. 254. 2. 5
a Carceratione iusta appellationis non deferentem vim non facere Senatus decernit. 254. 2. 3
Ab iniusta appellationis deferendum decernit. ibid. 4
a Carceratione iniusta licet appellare reo interim manente in carceribus iudicis a quo, donec superior aliud censcat. 254. 2. 5. & 6
a Carceratione ex eadem causa, & ab eodem iudice, appellare non nisi semel licet. 281. 2. 230. 231
Carceratus quando possit detineri in vinculis. 267. 1. 123
Carceratus pro debito falso, an possit detineri pro vero. 268. 1. 129. & 130
Pro crimine falsi, etiam vbi est poena pecuniaria, non relaxatur sub fideiussoribus, & quid de iure canonico. 274. 1. 176
Carceratus etiam pro delicto corporis poenam afflictiuam merente, relaxatur, si sit grauius infirmus, & commodè curari non possit in carcere. 279. 1. 213

Quando secus. ibid. 2. 14
Quid si infirmus non habet fideiussores, vel minus idoneos, & sit in carceribus pro delicto ciuili. ibid. 2. 15. & seqq.
Carceratus si succumbat in appellatione a carceratione iniusta ex vna causa, poterit postea appellare ex alia, ab eadem carceratione. 282. 1. 233. & 234
Carceratus pro causa sui natura inappellabili, vt pro executione rei iudicata, appellare non potest. ibid. 236
Appellans, si virtute regij decreti relaxaretur, de nihilo seruiret deferre, & cur. 286. 1. 264. 266. & 267
Carceratum legitime vbi fuit declaratum, carceratus appellare ab hac declaratione infra decem dies debet. 282. 1. 232
Casus omissus iuris dispositioni relinquatur. 148. 2. 96
Casus de facto refertur, quo executor sententiae, qua dicebatur, capi bona, processit ad capturam personae, & vim facere decreuit Senatus aditus per viam violentiae. 270. 1. 49
Alius refertur de quodam subito mortuo in alterius parochia, vt sit a proprio parocho extrahendus, si commodè heri queat. 367. 2. 94
Casus omissus similis expresso identitate rationis pariter in dispositione comprehenditur. 390. 2. 33
Casus violentiae de facto refertur. 429. 1. 151
Casus mixti fori, & quibus laicus iudex de Ecclesiasticis, vel Ecclesiasticus de laicis possit cognoscere, remissus. 9. 1. 4
Casus plurimi in iure, quibus clerici subiiciuntur iurisdictioni seculari absque excommunicatione, absque immunitatis violatione. 59. 1. 265
Casus nonnulli iuris rationibus sunt excepti, vt trahi non possint ad regia praetoria per viam violentiae, quidam absolute, & quidam deficiente demum qualitate. 128. 1. 4
Casus penales non recipiunt interpretationem extensiuam, seu similitudinariam. 144. 1. 55
Casus, in quibus post 10. dies potest appellari per limitationes & ampliationes, remissus. 244. 2. 74
Casus duo vbi aequiparari in iure, si dispositio in vno, censetur dispositio in altero, etiam in materia quantumcunque odiosa. 294. 1. 55
Casus quos necit aequitas & rationis identitas, non sunt separandi quoad iuris dispositionem. 307. 1. 22
Casibus quibus appellatio permittitur a visitatione, causa grauaminis exprimenda est. 468. 1. 70
Causa Ecclesiastica, vt vsura, iuramentum, &c. si tractatur coram iudice seculari, decidenda erit secundum ius canonicum, non ciuile. 121. 1. 4
Causa sui natura exequibilis ad quemcumque delegatum transit cum sua qualitate. 134. 2. 51
Causa plus operatur in scipia, quam in causato. 173. 2. 41. & 176. 1. 59
Causa defensionis limitata limitatos producit effectus. 190. 2. 10
Vera vbi requiritur ad substantiam actus, eam habere pro subsistente. 191. 2. 20
Ciuilis non potest incipi a captura, nisi debitum sit ex re iudicata. 267. 2. 126
Causa omnis tangens famam, grauis dicitur. 273. 1. 172
Causa vbi est summaria, omnes eius articuli sunt summarij. 306. 2. 17. & 24
Causa & ratio prohibitiua appellationis, militat etiam